

EEN FRISSE WIND IN AUDIOLAND?

Een paar jaar geleden, ik heb het al eens eerder geschreven, had ik een forse aanvaring met mijn kersverse zwager over ons vervuilde stroomnet, het nut van schone stroom en het nut van goede kabels voor audio. Hij is van HTS+ + + niveau en is verantwoordelijk voor de aanleg en controle van het hoogspanningsnet en werkt voor Nuon. Ik ging hopeloos ten onder in de hierop volgende vinnige discussie die vooral ging over het meetbare. We hadden en hebben echter allebei gelijk...

JULES SCHENCK DE JONG

Het is niet echt te meten maar wel te horen. Overigens beschouw ik mezelf niet als kabelfetisjist en ben van mening dat het verschil tussen een goede afgeschermd netkabel van zeg rond de 100 euro en een exoot welke een veelvoud kost vaak te weinig meerwaarde biedt. Omdat je eenmaal meerdere netkabels nodig hebt, loopt de investering in de papieren en kun je als je set ergens tussen de 10 en 20 duizend euro heeft gekost deze investering van een paar duizend euro beter besteden aan een van de smaakmakers in je set waar het verschil veel beter te horen is.

Een uitzondering wil ik maken voor alle kabels die rechtstreeks in de signaalweg zitten. Bij interlinks en luidsprekersnoeren is het verschil ook door een leek duidelijk te horen en kun je enorme resultaten boeken. In de begin 80'er jaren werkte ik bij Oosterberg, een elektrotechnische groothandel, en op dat moment begon het nut van goede kabels in de audiowereld door te dringen. Van de zaak nam ik de dikste en soepelste (veeladerige) krachtstroomkabel mee die ik kon vinden, met vier of vijf aders van minimaal een centimeter per ader. Aangesloten aan mijn luidsprekers zag het er zeer imposant uit. Polsdik en zo zwaar dat je in deze tijd een alarminstallatie of humeurige herder nodig zou hebben om de koperdieven buiten

de deur te houden. Toen gingen mijn ogen en oren open. Wat een openbaring. Het klonk nergens naar. Het leek wel alsof mijn luidsprekers achter vierdubbeldikke gordijnen stonden. De kabels vraten het geluid gewoon op. In ieder geval had ik aangetoond dat kabels wel degelijk verschil maken maar dat overdimensioneren zeker niet het antwoord is.

Ik moet hier altijd aan denken als ik op shows en beurzen palingdikke kabels zie liggen maar ook toen ik de Nordost doosjes opende. Tegen de heersende palingkabeltrend in komt dit merk met Twiggy's op kabelgebied, oftewel 'lean and mean'. Vergis je niet, dit is niet een antwoord op vraag naar een nieuwe modetrend maar wel degelijk gebaseerd op een solide ontwerpfilosofie. De luidsprekerkabels doen denken aan de lintkabels die we vroeger in onze printers staken. De fijne aders zijn onderling gescheiden, zijn zichtbaar en dus ook overduidelijk niet afgeschermd door een mantel of vele lagen isolatiemateriaal. Ook de bijbehorende interlinks zijn bewust niet afgeschermd. Van de importeur kregen we twee complete setjes opgestuurd welke luisteren naar de welluidende namen Red Dawn Leif en Purple Flare. Bij deze setjes hebben we het over een interlink en luidsprekerkabel. Ondanks de stevige prijs geen houten kistjes met goudopdruk of zijden voeringen, nee, recht toe recht aan kunststof doosjes. Zo zie ik het persoonlijk graag, want gewichtigoenerij hoeft van mij niet zo als het om de verpakking gaat.

Ik besloot voor het testen niet eerst terug te gaan naar de standaard dropveters om twee redenen. Ten eerste heb ik geen luidsprekersnoer van twee kwartjes de meter en is het ook onzin om terug te moeten keren naar de prehistorie.

Dat zou hetzelfde zijn als de autojournalist die bij het testen van het nieuwe model zich zuchtend in het T Fordje moet persen om tot een neutrale vergelijkende test te komen.

De set van interlink en luidsprekerkabel werd in één keer aangesloten, om daarna veel en lang te luisteren. Bewust en onbewust, met het volume soms op achtergrondniveau. Voor het bewuste luisteren greep ik terug op CD's die ik al zo goed ken dat het saai begint te worden. Diana Krall, 'Live in Paris', Oscar Peterson, 'We get Requests', Julia Fisher met haar Russische Vioolconcerten, Fleetwood Mac, 'Rumours', aangevuld met de inhoud van mijn computer, streaming op de shuffle stand.

Ik begin met de Purple Flare set, de zuurtjes zoals mijn vriendin ze noemt. Dit is de voordeligste van de twee. De luidsprekerkabels kosten € 399 voor een set van twee meter. De gelijknamige interlink van een meter kost € 199. In mijn schrijfblokje lees ik terug; puntig, micro-informatie, breed, rust en plaatsing. De rust van deze set is opvallend, in mijn kleine kamer wil het stevige orkestrale werk van Julia Fisher veel en onrustig worden waardoor je het zachter gaat zetten, maar bij deze Purple Flare blijf je de onderlinge instrumenten goed horen en krijg je ook heel veel micro-informatie en detail. Boeiend en spannend! Ik vergeet dat ik Diana al een triljoen keer gehoord heb en geniet met volle teugen van het brede(re) podium en zie als het ware de beelden van de DVD zo weer voor me. Veel hoog, maar zonder dat het scherp of te nadrukkelijk wordt. Net dat duwtje extra, dat beetje meer richting hoogwaardige driedimensionale weergave. Het zijn echter geen mooimakers maar doorgeefluiken. Slechte opnames en slechte CD's blijven slecht, hard, plat. Vooral MP3's klinken dan ook als MP3's, zonder enige dimensie of raffinement.

Vol verwachting sluit ik dan ook de duurdere Red Dawn Leif set aan. Deze set kost € 799 voor een set luidsprekerkabels en de één meter lange interlink komt op € 399. Hier hoor ik direct iedere emotie en finesse in de stem van Krall. Wat een detail en rust! Puntje van m'n stoel. Ook hier opvallend veel informatie in het hoog, overigens zonder een spoortje van scherpte waar ik bij zilveren kabels nog wel eens over struiikel. Heel veel focus, balans en rust bij Julia Fischer. De Red Dawn Leif geeft deze uitstekende PentaTone Super Audio CD het detail wat deze opname verdient en als je erop let hoor je de timing van de diverse instrumenten. De Red Dawn Leif geeft gewoon nog meer controle, rust en detail en dat is de meerprijs meer dan waard. Eerlijk en heerlijk. Ook mijn vriendin hoorde dit overigens en dat is best knap want dankzij veelvuldig

gebruik van oordopjes tijdens het joggen noemen we haar ook wel Zonnebloem, u weet wel, van Kuifje.

Eerlijk gezegd zou ik het wel weten en even doorsparen voor de Red Dawn Leif, maar als je budget of set niet in balans zijn met deze Red Dawn Leif is de Purple Flare een goede keuze. Bedenk ook dat de bekabeling en de set als het ware een huwelijk zijn en het dus ook mogelijk is dat de karakters botsen. Altijd luisteren dus! Het kan best zijn dat de Purple Flare in uw set de betere oplossing is.

